

hvad Udenrigsministeriet koster, og saa forekommer det mig, det bliver en lovlig dyr Fornøjelse. Alene i London koster det 18 000 Kr. at vedligeholde Bygningen og betale Skatter af den. Det synes at være en meget dyr Bygning. Der vilde være Grund til her at indføre nogen Sparsommelighed, og jeg henstiller til den højtærede Udenrigsminister, om han ikke kunde virke for, at disse Gesandtskaber blev noget billigere, end de er. Jeg ser med Tilfredshed, at en Del af Posterne under Udenrigsministeriet staa ledige, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil gaa videre ad den Vej. Skulde der blive mange ledige, vilde jeg i hvert Fald ikke græde derover. Tiderne er vist ikke til et saa kostbart Udenrigsministerium som det, vi fik for et Par Aar siden. Jeg har set, at i Sverige, hvor man omtrent samtidig med os fik et udvidet Udenrigsministerium, har man forlængst skaaret det ned, og jeg tror, at vi uden Skade i dette Tilfælde kunde vandre i den svenske Regerings og Rigsdags Fodspor.

Det foreliggende Finanslovsforslag er jo i høj Grad en klippet og barberet Puddel. Jeg har aldrig set et saa skrabet Dyr som det, vi her har for os i Skikkelse af et Finanslovsforslag. Ogsaa her i Rigsdagen er der jo skaaret ret betydeligt ned. Man sparer paa alle de smaa Ting som Aviser og Frimærker. Man sparer paa Skillingen og lader saa Daleren rulle. Det høje Præsidium har nogle Liebhaberier, som det hvert Aar fremmer. I Fjor var det tendentløse og daarlige Malerier til høje Priser, i Aar er det, som Justitsministeren peger paa, „Retfærdigheden“ og „Sandheden“, nogle Gipsnipsgenstande, der er sat op her i Salen. Hvor meget disse to Nipsgenstande har kostet, ved jeg ikke noget om, men jeg synes ikke, at de er videre heldige i deres Anbringelse. Det er noget af en Udhøflighed mod den høje Regering, forekommer det mig, at man anbringer „Retfærdigheden“ med Sværdet pegende lige ned mod de ærværdige Hoveder, mod den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister og næsten ogsaa en Smule over efter den højtærede Justitsminister. Det er et noget uheldigt Symbol, at Sværdet saaledes hænger over de høje Ministres Hoveder.

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det er „Sandheden“, der er anbragt dér.

Sundbo: Er det „Sandheden“? Jeg troede, det var „Retfærdigheden“, den Figur

med Sværdet, nu hører jeg, at det er „Sandheden“, der har faaet det. Men det burde jeg for Resten kunne have tænkt mig, for det vilde jo have været for galt, om man havde anbragt „Sandheden“ ovre ved det konservative Folkeparti, den burde netop være hos Regeringen. Imidlertid forekommer det mig, at der var nogen Rimelighed i at spare paa den Slags Ting. Naar man ikke har Raad til at anskaffe de fornødne Arbejdsværelser for Rigsdagsmændene og i det hele taget skal spare paa de smaa Ting, saa kunde man ogsaa med nogen Grund spare paa de store. Jeg synes ogsaa, at det høje Præsidium kunde være ude om sig efter Indtægter for Rigsdagen. Vi har i den anden Ende af Bygningen et Lokale, der bruges til Restauration; det er udmærket indrettet med Møbler; Lys, Varme og alt muligt. Men jeg ser ikke nogen Husleje fra denne Virksomhed. Jeg synes, man med god Grund kunde inkassere nogen Husleje fra en saadan Virksomhed. Andre Restauratører, der driver Virksomhed under lignende Vilkaar, svarer dog gerne en stor Husleje for saa mange Goder. Der er to Maader at spare paa, den ene er at skære ned, indskrænke Lønninger og lignende, den anden er at forøge sine Indtægter.

Ellers maa man jo sige, at der paa alle Omraader er skaaret ned i store Baner. Jeg vil her gerne henvende et Par Ord til den højtærede Trafikminister. Naar der i Aar kun er opført 750 000 Kr. til Dobbeltsporet fra Lunderskov til Esbjerg, er det jo et Tegn til, at det vil være adskillige Aar, inden dette Dobbeltspor bliver lagt. Det er vist 5 Aar siden, det blev vedtaget, og der er 9 700 000 Kr. tilbage af Bevillingen. Naar man kun bruger 750 000 Kr. om Aaret, vil dette Dobbeltspor ikke være færdigt før omkring Aaret 1937. Det er en noget langsom Forretningsgang, og Langsomhed er ikke altid af det gode. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om man ikke i dette Tilfælde kunde arbejde lidt hurtigere, navnlig om man ikke kunde lægge Skinnerne paa Dobbeltsporet fra Bramminge til Esbjerg, saaledes at de mange Tog, der kører dér, kunde komme hurtigere frem, end de nu almindelig gør.

At det ikke altid er godt med Langsomhed, vil den højtærede Minister ogsaa kunne se af Forholdene ved Esbjerg Havn. Esbjerg nye Trafik- og Fiskerihavn er nu endelig blevet omtrent færdig, men i Foraaret 1920 fik Havneadministrationen Forespørgsel fra tre Firmaer, om de kunde leje Grunde paa Havnens Terræn. Det var Grunde, som skulde koste henholds-